

Olvasók fóruma

Tisztelt Szerkesztőség!

Az „Érted vagyok” áprilisi számában érdekes írásokat olvastam a megváltásról. Az alábbiakban ezzel kapcsolatos gondolataimat szeretném elmondani.

Az a kérdés vetődött föl bennem, hogy ki mulasztott. Konkrétan: Az evangélisták mulasztottak, vagy Jézus?

Pál apostol így tanít bennünket:

- Békességet szerzett a keresztfán ki-ontott szent vére által.
- Adóslevelünket felszögezte a keresztfára.
- A Lélek által önmagát áldozta föl ártatlanul Istennek.
- Meghalt az első szövetség idején elkövetett bűnök váltságáért.
- Most azonban egyszer jelent meg, hogy áldozatával eltörölje a bűnt.
- Az Ő akarata szentelt meg minket Jézus Krisztus testének feláldozása által.
- Egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette a megkeresztelteket.

Ezek nagyon nehéz, fajsúlyos mondatok. Arról szólnak, hogy Jézus megváltott bennünket. Lehetne még ezekhez hasonló mondatokat idézni, de most nem az a célom, hogy mindet ide másoljam.

Amint tudjuk, az újszövetségi iratok közül Pál levelei íródtak meg elsőként, az evangéliumok csak évtizedekkel később. Ebből az következik, hogy az evangélisták olvashatták, és bizonyára olvasták is Pál leveleit. Akkor viszont azt a kérdést kell feltennünk, hogy sorsunk legnagyobb kérdéséről, megváltásunkról miért nem írnak, mint Pál?

Többféle válasz lehetséges.

- Az evangélisták nem tartották fontosnak leírni azt, hogyan váltott meg minket Jézus. A négy közül egyik sem.
- Jézus nem beszélt arról, hogy hogyan fog bennünket megváltani.
- Pál valamit félreértve bizonyos túlbuzgóságba esett, azért írt ilyeneket.

Ebből az következik, hogy ha Pál igazat írt, valaki súlyos mulasztást követett el. Vagy Jézus, vagy az evangélisták.

Jézus mulasztását biztosan kizárhatjuk. Ha logikusan gondolkodunk,

az is kizárható, hogy négy ilyen ember, mint Márk, Máté, Lukács és János, ekkorát hibázzon.

Sokan talán értelmetlennek tartják ezeket a fejtegetéseket. Nekik szíves figyelmükbe szeretném ajánlani a Második Vatikáni Zsinat *Dei Verbum* című dokumentumának 18-adik pontját. Ebben az áll: Az újszövetségi könyvek közül kétség nélkül kiemelkedik a négy evangélium – azért, mert ezek tartalmazzák Urunk Jézus Krisztus példaként élénk életeének leírását és tanításainak legfontosabb részeit. Azért ezek a legfontosabbak, mert ezek nélkülözik az emberi okoskodásokat, esetleges tévedéseket.

Tehát a vatikáni dokumentum mintegy felmenti mind Jézust, mind az evangélistákat a mulasztás feltételezett vádjá alól.

Marad tehát Pál, akitől most már meg kellene kérdezni: Miért írt ilyeneket? De ez ma már lehetetlen. Azt tehetjük, hogy részletesen megvizsgáljuk a páli leveleket, illetve a korabeli elképzeléseket a várva várt Mesiásról.

Azt is feltételezhetjük, hogy Pál nem kérdezte ki a tanítványokat és Máriát sem arról, hogyan váltott meg minket Jézus. Arra nézve is van egy-két adatunk, hogy Pál nem volt túl jó viszonyban az apostolokkal. Bizonyára több vitájuk volt, mint amennyit a Biblia megörökít. Akkor is volt diszkréció... Sőt, a mártírhált halt apostolok helyére sem választották be.

Ha komolyan vesszük az evangéliumok tanítását, Pál nem is volt apostol a szó szoros értelmében. Az „apostol” küldöttet, kiküldöttet jelent. Jézus a tanítványokat küldte ki párosával maga előtt, hogy készítsék elő az ő útját. Pál természetesen nem volt közöttük.

Számomra nehezen hihető, amiket Pál tanít:

- „Jézus felvitte a keresztre a bűneinket!” – Én tegnap is, ma is, és valószínű, hogy holnap is követek el bűnt.
- „Isten azért is haragudott ránk addig, míg keresztre nem feszítettük Jézust, mert Ádám és Éva bűnt követett el! Az eredendő bűn terhel minket!!!” – Szerintem igazságtalanság más vétkei miatt valakit bűnösnek tartani. Ha

igaz lenne, akkor az ellenkezője is igaz kell, hogy legyen. Tehát, például, ha nagyapám bűn nélküli életet élt, a jézusi tanítások szerint ezzel megváltotta a szabadkártyát számomra a Mennyek Országába!!!

• „Szent vére által megváltott minket a pokoltól!” – Ez a megváltás üzlet. Ki üzletel kivel? Isten megbocsát, mert megöltük a fiát, aki Ő saját maga? Hiszen „aki látja Jézust, látja az Atyát”.

És Jézus miért húzta volna az időt? Nem lett volna egyszerűbb, ha amikor elhatározta a negyven napos böjt után, hogy kereszthalálával megvált bennünket, nem nyűglődik az emberekkel olyan sokat, három évig, hanem egyből a keresztre megy? Hatalmában állt ez a lehetőség is. Éhezett, fázott és fáradozott. Rojtosra beszélte a száját, ennek ellenére még a tanítványok sem értették meg, mit akar a Mester. Egyik a jobbára, másik a baljára akart ülni a királyságban! Ó, nő balgaság!

Szegény Pál, hogyan is érthette volna meg, mit akart Jézus, ha nem is hallotta őt beszélni?

Hitem szerint engem is, és mindenkit megváltott Jézus. Az által váltott meg, hogy a földre született, és elhozta a világosságot. Elhozta a tudást. Kereszthalála csak következmény volt. De tudta, hogy halál vár rá! A korabeli zsidó törvények szerint nem is lehetett más a sorsa. A főpapok veszélyeztetve látták hatalmukat, így halálra adták!

Mindenkit arra biztatok, hogy szeressük Istent teljes erőnkkel, teljes szívünkkel és teljes elménkkel. Azt nem tudjuk mérni, mekkora szívünk szeretete. Azt sem, mekkora az erőnk. De elménk állapotát, tudásunk alaposágát lehet mérni. Hogy milyen mértékben sajátítottuk el Jézus tanítását, ez mérhető. De nem elég tudni az elméletet, azt meg is kell valósítani. Szeretni annyit tesz, mint jót cselekedni az emberekkel. Mert Istent közvetlenül nem lehet szeretni, csak az embertársaikon keresztül!

Magam is azt szeretném, ha életemben az első helyen lenne Jézus! Mert egy mondás szerint, akinek életében Jézus nincs az első helyen, annak életében nincs is jelen.

Örülünk annak, hogy a végtelenül irgalmas, türelmes, megértő és megbocsátó Isten végtelenül szeret minket. Ez a jó hír tegyen mindnyájunkat boldoggá.

**Bollók István
Inárcs**